

CHƯƠNG 8

Gồm có:

- 1. Chữa người phong hủi (8.1-4).*
- 2. Chữa người đầy tớ viên đội trưởng (8.5-13).*
- 3. Chữa nhạc mẫu Phêrô và nhiều người (8.14-17).*
- 4. Người môn đệ phải bỏ mọi sự (8.18-22).*
- 5. Dẹp yên sóng biển (8.23-27).*
- 6. Chữa hai người bị quỷ ám (8.28-34).*

Chữa người phong hủi

8,1-4

⁽¹⁾Khi Đức Giêsu ở trên núi xuống, đám đông lũ lượt đi theo Người. ⁽²⁾Và kìa một người bị phong hủi tiến lại, bái lạy Người và nói: "Thưa Ngài, nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi được sạch". ⁽³⁾Người giơ tay đụng vào anh và bảo: "Tôi muốn, anh sạch đi". Lập tức, anh được sạch bệnh phong hủi. ⁽⁴⁾Rồi Đức Giêsu bảo anh: "Coi chừng, đừng nói với ai cả, nhưng hãy đi trình diện tư tế và dâng của lễ, như ông Môsê đã truyền, để làm chứng cho người ta biết".

Giải thích

I. Bối cảnh (8,1).

- Vừa giảng xong bài giảng trên núi, Chúa Giêsu trở xuống.
- Có đám đông lũ lượt theo Ngài: Phép lạ sắp xảy ra được chứng kiến bởi nhiều người.

II. Anh cùi (8,2).

1. Bệnh cùi.

Trong Thánh Kinh, bệnh cùi là bệnh cần được "*thanh tẩy*" hơn là được "*chữa lành*". Họ bị coi là những người ô uế, phải tránh xa những người thanh sạch, bị loại ra khỏi cộng đồng xã hội và nhất là không được tham gia các buổi phụng tự trong Đền thờ của Thiên Chúa, Đấng thánh thiện (x. Lv 13-14; Nm 5,2-3). Vì vậy, chữa lành một người bị bệnh cùi có nghĩa là cứu họ khỏi ô uế.

Chúa Giêsu là Đấng Thánh của Thiên Chúa (x. Lc 4,34), Ngài đến phá vỡ những rào cản phân cách giữa những người ô uế và thanh sạch. Ngài chạm vào những người ô uế để làm cho họ trở nên thanh sạch và giúp họ hoà nhập với cộng đồng.

2. Thái độ của anh cùi.

- "*Sấp mặt xuống và xin Ngài*". Người cùi hiện diện trước mặt Chúa Giêsu trong tư thế khiêm tốn. Anh không chỉ quỳ gối mà còn sấp mặt xuống.

- "Nếu Ngài muốn": Lời cầu xin của anh cũng diễn tả lòng tin mạnh mẽ của anh vào quyền năng cứu chữa của Chúa Giêsu. Chẳng những tin vào Chúa Giêsu mà anh còn vâng phục ý muốn của Thiên Chúa. Anh không nói "tôi muốn" mà là "nếu Ngài muốn". Dĩ nhiên, anh muốn mình được sạch, nhưng anh để cho Chúa quyết định.

III. Chúa Giêsu chữa lành cho anh (8,3).

- Chúa Giêsu giơ tay đụng vào anh để chữa. Đây là hành động lỗi luật "sạch do" của người Do thái. Tuy nhiên Chúa Giêsu nói: "**Tôi muốn anh được sạch**". Sau lời nói này chứng phong biến khỏi anh ta. Bệnh phong của anh được coi như không thể chữa khỏi, thế mà chỉ lời nói của Chúa Giêsu, tức thì bệnh được chữa lành.

- "*Hãy đi trình diện và dâng lễ*". Đây là những việc làm cần thiết mà một người cùi sau khi được sạch phải làm để được chứng nhận là sạch và được hòa nhập với cộng đoàn (Lv 14). Chúa Giêsu không chỉ làm cho người này được sạch mà muốn cho họ được hòa nhập với cộng đoàn.

Hơn nữa, lệnh truyền này còn ẩn ý rằng chính các thầy tư tế sẽ là những chứng nhân cho sự trong sạch của anh cùi, sự trong sạch do quyền năng của Chúa Giêsu mang lại.

Bài học

- *Chúng ta bắt chước anh cùi là cầu nguyện cách chân thành, nhưng luôn vâng phục ý muốn của Chúa: "Nếu Ngài muốn".*

- *Hãy tin vào quyền năng của Chúa. Với quyền năng của Người và lòng tin của chúng ta, chúng ta có thể làm nhiều điều vĩ đại.*

Chữa người đầy tớ viên đội trưởng

8,5-13

⁽⁵⁾Khi Đức Giêsu vào thành Caphácnaum, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin: ⁽⁶⁾"Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm". ⁽⁷⁾Người nói: "Chính tôi sẽ đến chữa nó". Viên đại đội trưởng đáp: ⁽⁸⁾"Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh." ⁽⁹⁾Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này: "Đi!", là nó đi, bảo người kia: "Đến!", là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi: "Làm cái này!", là nó làm". ⁽¹⁰⁾Nghe vậy, Đức Giêsu ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng: "Tôi bảo thật các ông: tôi không thấy một người Israel nào có lòng tin như thế." ⁽¹¹⁾Tôi nói cho các ông hay: Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Abraham, Isaac và Giacóp trong Nước Trời. ⁽¹²⁾Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiến răng". ⁽¹³⁾Rồi Đức Giêsu nói với viên đại đội trưởng rằng: "Ông cứ đi về đi! Ông tin thế nào thì được như vậy!" Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.

Giải thích

I. Viên đội trưởng (8,5-6).

1. Địa điểm (8,5).

Thành Caphácnaum, một thành trên bờ bắc của biển hồ (Galilê).

2. Giới thiệu viên đội trưởng (8,6).

- Là vị chỉ huy 100 tên lính trong quân đội Rôma.

- Ông có người đầy tớ bệnh nặng: Trong xã hội bấy giờ, người ta coi đầy tớ hay nô lệ như đồ vật. Viên đội trưởng, một người có quyền hành mà quan tâm đến viên đầy tớ thì thật là đáng khen. Hơn nữa ông còn trực tiếp đến xin Chúa Giêsu cứu giúp: Ông quả thật là một người tốt.

Trong Luca, chính những người Do thái cũng nhận định ông là người tốt với dân Do thái: "*Thưa Ngài, ông ấy đáng được Ngài làm ơn cho. Vì ông quý mến dân ta. Và lại chính ông đã xây cất hội đường cho chúng ta*" (Lc 7,4b-5).

Chúa Giêsu quyết định đến để cứu người đầy tớ ấy.

3. Phản ứng của viên đội trưởng (8,8-9).

- Ông cho rằng không cần Chúa Giêsu đến mà chỉ cần Ngài phán một lời là người đầy tớ của ông mạnh khoẻ. Câu nói diễn tả lòng tin mạnh mẽ của ông.

- Lòng tin của ông được minh hoạ bằng chính kinh nghiệm của ông. Ông lý luận rằng mặc dù ông chỉ là một viên quan, nắm quyền 100 tên lính, thế mà ông cũng có quyền bảo người này làm cái này, người kia làm cái khác, và những người đó vâng lệnh ông, huống hồ là Chúa Giêsu, Đấng có quyền phép, Ngài có quyền làm tất cả. Chính vì thế, mà ông tin rằng Chúa Giêsu chỉ cần nói một lời thôi là đầy tớ của ông được lành mạnh.

II. Nhận định của Chúa Giêsu (8,10-12).

- Chúa Giêsu thán phục lòng khiêm nhường và lòng tin vô điều kiện của viên đội trưởng. Ngài đề cao lòng tin của ông khi nói rằng: "*Ngay cả trong dân Israel, tôi cũng chưa thấy một người nào có lòng tin như thế*".

- Nhiều người Israel, nhất là giới lãnh đạo Do thái đã chứng kiến những phép lạ Chúa Giêsu làm, đã nghe Ngài giảng, thế mà họ không tin Ngài, thậm chí họ còn muốn tìm cách thủ tiêu Ngài. Ngược lại, viên đội trưởng chỉ nghe danh tiếng Ngài thì cảm thấy thân phận bất xứng của mình và tỏ lòng tin mạnh mẽ vào lời uy quyền của Ngài.

- Kết quả, lòng tin của ông đã cứu chữa người đầy tớ của ông: "*Khi về đến nhà, những người đã được sai đi thấy người nô lệ đã khỏi hẳn*".

Bài học

Viên đội trưởng là gương mẫu về niềm tin vào Chúa Giêsu. Ông cũng là đại diện cho dân ngoại, những người mở lòng ra với Tin mừng mà Chúa Giêsu mang đến.

Hãy noi gương viên đội trưởng, chúng ta tin tưởng tuyệt đối vào Chúa Giêsu.

Chữa nhạc mẫu Phêrô và nhiều người

8,14-17

⁽¹⁴⁾Đức Giêsu đến nhà ông Phêrô, thấy bà mẹ vợ ông đang nằm liệt và lên cơn sốt.

⁽¹⁵⁾Người đứng vào tay bà, cơn sốt dứt ngay và bà chỗi dậy phục vụ Người.

⁽¹⁶⁾Chiều đến, người ta đem nhiều kẻ bị quỷ ám tới gặp Đức Giêsu. Người nói một lời là trừ được các thân dữ và Người chữa lành mọi kẻ ốm đau, ⁽¹⁷⁾để ứng nghiệm lời ngôn sứ Isaia: Người đã mang lấy các tật nguyền của ta và gánh lấy các bệnh hoạn của ta.

Giải thích

I. Chữa nhạc mẫu của Phêrô (8,14-15).

1. Địa điểm.

Tại nhà ông Phêrô, gần hội đường Caphácnaum.

2. Người bệnh.

Bà nhạc mẫu của Phêrô. Bà bị sốt.

3. Chữa bệnh.

Chúa Giêsu chỉ chạm đến bà, tức thì cơn sốt biến mất.

4. Phản ứng của bệnh nhân.

Bà chỗi dậy và phục vụ Chúa Giêsu. Hành động này mang hai ý nghĩa:

- Bà thật sự đã được khỏi bệnh.
- Bà tỏ lòng biết ơn đối với Chúa qua việc phục vụ Ngài.

II. Chữa nhiều bệnh nhân (8,16-17).

1. Địa điểm.

Cũng tại nhà Phêrô.

2. Thời gian.

Buổi chiều.

3. Bệnh nhân.

Rất nhiều người bị ốm đau hoặc bị quỷ ám.

4. Chữa bệnh.

Chúa Giêsu chỉ nói một lời là trừ khỏi mọi bệnh tật dù họ bệnh tật hay bị quỷ ám. Đây quả là lời đầy quyền năng của Chúa Giêsu.

5. Ứng nghiệm lời tiên tri.

Những việc làm đó của Chúa Giêsu ứng nghiệm lời tiên tri Isaia 53,4: Chúa Giêsu chính là Đấng Cứu Thế mà Cựu Ước loan báo.

Bài học

1. Những bệnh nhân tuôn đến với Chúa Giêsu với lòng tin rằng Ngài chữa lành họ. Và quả thật đúng như thế.

Hôm nay, biết bao đau khổ, nhất là bệnh tật tâm hồn đang làm cho chúng ta đau khổ. Hãy đến với Chúa Giêsu và tin tưởng rằng Ngài sẽ chữa lành cho chúng ta.

2. Nhạc mẫu của Phêrô đáp lại ân tình của Chúa Giêsu sau khi được chữa khỏi bệnh là phục vụ Ngài.

Nơi gương bà, hãy tạ ơn Chúa bằng cách chúng ta phục vụ Ngài, nhất là cố gắng sống tốt hơn và yêu thương phục vụ tha nhân.

Người môn đệ phải bỏ mọi sự

8,18-22

⁽¹⁸⁾Thấy xung quanh có đám đông, Đức Giêsu ra lệnh sang bờ bên kia. ⁽¹⁹⁾Một Kinh sư tiến đến thưa Người rằng: "Thưa Thầy, Thầy đi đâu, tôi cũng xin đi theo". ⁽²⁰⁾Đức Giêsu trả lời: "Con chôn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu".

⁽²¹⁾Một môn đệ khác thưa với Người: "Thưa Ngài, xin cho phép con về chôn cất cha con trước đã". ⁽²²⁾Đức Giêsu bảo: "Anh hãy đi theo tôi, cứ để kẻ chết chôn kẻ chết của họ".

Giải thích

I. Bối cảnh (8,18).

- Chúa Giêsu và các môn đệ chuẩn bị sang bờ bên kia, nghĩa là đối diện với thành Caphácnaum.

- Có đám đông đang hiện diện. Khi ấy có hai người đến thưa với Chúa Giêsu.

II. Người thứ nhất (8,19-20).

1. Người xin (8,19).

- Ông là một Kinh sư, một nhà trí thức.

- Ước muốn của ông: Ông quyết tâm theo Chúa Giêsu bất cứ nơi nào Ngài đi.

2. Chúa Giêsu trả lời (8,20).

Chúa Giêsu trả lời: "*Con chôn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu*". Nghĩa là, Ngài là Đấng nay đây mai đó, không có chỗ gối đầu. Theo Ngài, người ta phải chấp nhận từ bỏ tất cả, thậm chí không có chỗ gối đầu, không có nhà để ở. Đó là cái giá phải trả khi chấp nhận theo Chúa Giêsu. Đó là con đường hẹp.

II. Người thứ hai (8,21-22).

1. Người xin (8,21).

- Ông là một trong những môn đệ.

- Lời van xin: "*Xin cho con về chôn cất cha con trước đã*".

Ở đây, không phải cha người này vừa chết, nhưng ông ta vẫn còn sống. Ý người này là anh cũng muốn theo Chúa Giêsu, nhưng xin chờ một thời hạn cho tới khi cha anh chết và được chôn cất xong xuôi rồi anh mới theo Ngài. Trong đầu anh đã có sẵn một ưu tiên: ưu tiên cho bản phận hiếu thảo.

2. Chúa Giêsu trả lời (8,22).

Chúa Giêsu trả lời: "*Mặc cho kẻ chết chôn người chết*".

Câu trả lời này nói lên điều kiện thứ hai để theo Chúa Giêsu, đó là phải dành ưu tiên cho bản phận đối với Nước Thiên Chúa, trên cả những bản phận đối với thân nhân. Không phải Chúa Giêsu coi nhẹ những bản phận đối với gia đình (x.Mt 15,3-9) nhưng Ngài dạy rằng trong trường hợp có xung đột giữa hai bên thì môn đệ phải coi trọng Nước Thiên Chúa hơn.

Tóm lại: Người môn đệ của Chúa Giêsu là phải quyết liệt từ bỏ mọi tiện nghi đời sống cũng như mọi tình cảm làm phân tâm để sống và hành động hoàn toàn cho Nước Trời.

Bài học

1. Điều kiện thứ nhất để theo Chúa Giêsu là phải biết chấp nhận gian khó và hy sinh.

Ngày nay, nhiều người muốn theo Chúa nhưng ngại gian khó và không muốn hy sinh: Hy sinh thời giờ, tiền của, những ước muốn không chính đáng, những thú vui. Tôi có phải là người như thế không?

2. Điều kiện thứ hai để theo Chúa Giêsu là phải ưu tiên cho Ngài, ngay cả những điều chính đáng trong cuộc sống như tình cảm gia đình.

Đôi khi chúng ta theo Chúa, tin Chúa nhưng Chúa không phải là ưu tiên một của chúng ta. Nếu phải chọn lựa theo ưu tiên thì Người phải đứng sau, thậm chí là không nằm trong "top ten" trong ưu tiên của chúng ta.

Đẹp yên sóng biển

8,23-27

⁽²³⁾Đức Giêsu xuống thuyền, các môn đệ đi theo Người, ⁽²⁴⁾và kìa biển động mạnh khiến sóng ập vào thuyền. Nhưng Người vẫn ngủ. ⁽²⁵⁾Các ông lại gần đánh thức Người và nói: "Thưa Ngài, xin cứu chúng con, chúng con chết mất!" ⁽²⁶⁾Đức Giêsu nói: "Sao nhát thế, hỡi những người kém lòng tin!" Rồi Người chỗi dậy, nắm đê gió và biển: biển liền lặng như tờ. ⁽²⁷⁾Các ông ngạc nhiên và nói: "Người này là người thế nào mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?"

Giải thích

I. Bối cảnh (8,23-24).

1. Biển.

Biển có thể được nhìn theo hai khía cạnh:

- Là tạo vật của Thiên Chúa.
- Với người Do thái: Biển còn là thế giới của Xa tan.

Vì vậy, Chúa Giêsu dẹp yên sóng biển cũng gọi lên hai điều:

- Ngài là Thiên Chúa thống trị trên biển là tạo vật.
- Ngài có quyền thế thống trị trên thế lực của Xa tan nữa.

2. Nơi chốn.

Chúa Giêsu và các môn đệ trên thuyền đi trên biển hồ, còn gọi là hồ Galilê hay Tibêria.

3. Hành trình.

Thầy trò đi sang bờ bên kia, nghĩa là vùng đất dân ngoại. Theo đoạn sau, họ đến vùng Gadara (x.Mt 8,28).

4. Sự kiện.

Đang đi, họ gặp sóng gió dữ dội. Tình trạng hết sức nguy hiểm: "Sóng ập vào thuyền".

II. Phản ứng của các môn đệ (8,25).

1. Hoảng sợ.

Vì sóng quá lớn và vì thấy Chúa Giêsu vẫn ngủ.

2. Kêu gọi Chúa Giêsu.

- Họ đánh thức Chúa Giêsu.

- *Kêu gọi*: Các môn đệ kêu xin Chúa Giêsu: "*Xin cứu chúng con*". Trong Luca, các ông còn nói: "*Chúng ta chết mất*". Phải chăng, "**chúng ta**" bao gồm cả Chúa Giêsu. Nếu như thế, lời kêu gọi này diễn tả lòng tin yếu kém của các Tông đồ.

III. Phản ứng của Chúa Giêsu (8,24.26).

1. Vẫn ngủ (8,24).

Chúa Giêsu ngủ nhưng Ngài vẫn hiện diện cùng thuyền với các môn đệ. Ngài không bỏ rơi các ông.

2. Quở trách (8,26).

Chúa Giêsu quở trách sự cứng tin của các môn đệ: "*Sao nhất thế, hỡi những người kém lòng tin!*". Ngài hiện diện cùng thuyền với họ mà họ chẳng tin vào quyền năng của Ngài. Trước đây, biết bao phép lạ Ngài đã làm, từ trừ quỷ, chữa bệnh đến cho người chết sống lại, vẫn không đủ thuyết phục họ tin vào Ngài.

3. Ra lệnh (8,26).

Chúa Giêsu chỗi dậy và ra lệnh cho sóng biển yên lặng. Lập tức, sóng biển lặng ngay. Lời đầy uy quyền của Chúa.

IV. Phản ứng của các môn đệ (8,27).

1. Ngạc nhiên.

Các ông ngạc nhiên trước quyền năng của Chúa Giêsu. Trong Luca, các môn đệ đi từ ngạc nhiên đến thán phục

2. Đặt câu hỏi.

Họ đặt câu hỏi: "*Người này là người thế nào mà cả đến gió và biển cũng tuân lệnh?*". Dĩ nhiên, với họ, chỉ có Thiên Chúa mới có quyền ấy.

Bài học

1. Trong bối cảnh Hội Thánh sơ khai, phép lạ này còn là một lời an ủi các tín hữu. Chỉ tiết Chúa Giêsu ngủ đang lúc bão và sau đó chỗi dậy trấn an bão tố muốn nói rằng mặc dù sau lễ Phục sinh, Chúa Giêsu xem ra vắng mặt, nhưng Ngài vẫn hiện diện với Hội Thánh. Xem ra Ngài vô hình nhưng Ngài vẫn hoạt động trong Hội Thánh và vẫn tiếp tục bảo vệ Hội Thánh. Điều quan trọng là tin vào Chúa. Chắc chắn Chúa sẽ trợ giúp.

"Chúa hiện diện thực sự, chứ không phải chỉ là lý thuyết. Chúa là Cha, ở bên con, với tất cả quyền năng và tình yêu. Người năn nỉ, khuyên bảo, mời gọi, trách móc, tha thứ và luôn luôn yêu thương" (ĐHV 234).

2. Nhờ có Chúa Giêsu, các môn đệ sang bờ bên kia cách an toàn.

- *Hành trình trần thế của chúng ta cũng là hành trình "đi về bên kia". Chắc chắn hành trình này có nhiều giông bão. Nhưng nếu chúng ta biết tin tưởng vào Chúa, kêu cầu Người thì Người sẽ hướng dẫn chúng ta đến "bờ bên kia" an toàn. Đó là bến bờ hạnh phúc đời đời.*

Chữa hai người bị quỷ ám

8,28-34

(28) Khi Đức Giêsu sang bờ bên kia, và đến miền Gadara, thì có hai người bị quỷ ám từ trong đám mồ mả ra đón Người; chúng rất dữ tợn, đến nỗi không ai dám qua lại lối ấy. (29) Và kìa, chúng la lên rằng: "Hỡi Con Thiên Chúa, chuyện chúng tôi can gì đến ông? Chưa tới lúc mà ông đã đến đây làm khổ chúng tôi sao?" (30) Khi ấy, ở đằng xa, có một bầy heo rất đông đang ăn. (31) Bọn quỷ nài xin Người rằng: "Nếu ông đuổi chúng tôi, thì xin sai chúng tôi nhập vào bầy heo kia". (32) Người bảo: "Đi đi!" Chúng liền ra khỏi hai người đó và nhập vào bầy heo. Thế là tất cả bầy heo từ trên sườn núi lao xuống biển và chết đuối hết. (33) Các người chặn heo chạy trốn vào thành, kể lại mọi sự, và những gì đã xảy ra cho những người bị quỷ ám. (34) Và kìa, cả thành ra đón Đức Giêsu, và khi gặp Người, họ xin Người rời khỏi vùng đất của họ.

Giải thích

I. Bối cảnh (8,28).

Chúa Giêsu và các môn đệ đến vùng Gadara, một thị trấn dân ngoại, cách hồ Galilê vài cây số phía Đông Nam. Trong Luca, đó là miền Ghêraxa (x. Lc 8,26).

II. Hai người bị quỷ ám (8,28b-32).

1. Tình trạng bệnh.

- *Sống trong mồ mả*: Đó là vùng đất của người chết. Vì vậy, họ bị ô uế và sống trong thế giới của sự chết.

- Chúng rất dữ tợn làm nhiều người phải sợ hãi.

2. Thái độ của họ trước Chúa Giêsu.

- Chúng biết rõ Chúa Giêsu là ai: "*Con Thiên Chúa*" (8,29).

- Tự nhận mình dưới quyền của Ngài: "*Chưa tới lúc mà ông đến đây làm khổ chúng tôi sao?*" (8,30).

- Xin Chúa Giêsu cho nhập vào đàn heo: Heo là một vật bị người Do thái coi là ô uế. Theo quan niệm thời đó, quỷ xuất khỏi đâu thì phải có chỗ khác cho nó ở. Vì thế quỷ xin cho nhập vào đàn heo. Lời xin của quỷ được Chúa Giêsu chấp thuận. Nhưng lời xin đó cũng chính là án tử cho quỷ, vì ngay sau đó cả đàn heo cũng lao xuống "*vực thẳm*" mà thôi.

3. Vấn nạn.

Tại sao Chúa Giêsu gây thiệt hại như thế khi cho đàn heo rơi xuống vực?

Chúa Giêsu muốn cho những người dân thành này có sự chọn lựa: chọn lựa Đấng Mêsia và vật chất. Hai điểm đáng ghi nhận khi Chúa Giêsu chữa khỏi hai người bị quỷ ám:

- So cái thiệt hại vật chất này với sự giải phóng hai con người khỏi quyền lực Xa tan điều nào cao quý hơn? Chắc chắn là hai người bệnh cần được chữa khỏi.

- Giải phóng dân trong vùng khỏi nỗi khiếp sợ mà hai người này trước đây gây nên.

Nhưng điều quan trọng là nói lên quyền năng của Chúa Giêsu: Ngài cứu thoát kẻ bị quỷ ám và tiêu diệt hẳn sức mạnh phá hoại của chúng khi đuổi chúng về nơi giam cầm chúng.

III. Phản ứng của dân thành (8,33-34).

Họ xin Chúa Giêsu ra khỏi vùng đất của họ vì hai lý do:

- Lý do thứ nhất là vì tiếc của: Họ mất “*một bầy heo khá đông*”.

- Nhưng còn lý do thứ hai nữa là họ từ chối Đấng Mêsia : “*Họ xin Người rời khỏi vùng đất của họ*”.

Bài học

1. *Ma quỷ luôn tấn công con người. Một khi sống trong sự kiểm hãm của ma quỷ, con người bị biến dạng và trở nên ghê sợ.*

Hôm nay, ma quỷ vẫn tiếp tục tấn công chúng ta, lôi kéo chúng ta ngày càng xa Chúa bằng nhiều cách khác nhau. Điều cần làm của chúng ta là hãy cảnh giác như lời khuyên của thánh Phêrô: "Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì qua quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé. Anh em hãy đứng vững trong đức tin mà chống cự" (1Pr 5.8-9).

2. *Dân thành Gadara không muốn Chúa Giêsu lưu lại với họ vì họ sợ Ngài làm ảnh hưởng đến đời sống của họ, nhất là thiệt hại về vật chất. Dựa vào cái lợi vật chất mà họ đã từ chối Đấng mang đến cho họ sự sống đời đời.*

Trong cuộc sống, nhiều lúc chúng ta cũng chọn lựa sai trái: chọn điều tạm bợ mà bỏ đi điều vĩnh cửu; chọn thế gian hơn là chọn Chúa.

Tôi đang chọn lựa điều gì?